

Publicerad 2009-12-20 17:42 av © anakreon

Känns manne bilden igen?

Spegel, spegel

Jag vaknar upp och speglar mig

och frågar sen, som regel:

Vad är det för en gammal man

jag skönjer i min spegel?

Och vad har denne gråhårsman

med mig och mitt gemensamt?

Mitt svar blir: Inte mycket.

Och det känns en smula ensamt.

Ty han finns med mig varje dag

från morgonen till kvällen

och tynger mina steg till dess

jag vilar under fällen.

Mitt sinne är en ynglings

men fysiken tappat takten

och vill att jag skall sälla mig

till åldersartifakten:

de gipsfigurer som måhända

strävar att förgylla

en förhistorisk fönsternisch,

en dammig prydnadshylla.

Men tusan heller, jag vill

mycket hellre fortsatt sjunga

de visor och de visdomsord

som tilltalar de unga!

Om ålderdom som relativ

trots vissa små skavanker

och att mitt skriveri kan visa att

jag ännu inte pank är

på livslust och idéer

och ganska väsenskild den

där gubben som så grånad

glor tillbaks från spegelbilden.

Har du behov av speglar

så erkänner jag villigt

att min nu är till salu och

att du skall få den billigt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren © anakreon med Poeter.se id #13189 innehar upphovsrätten